

ဝိတံလုး ရှိ သို့

ဇော်ကျီ
ညီသစ်ဆင်း
ကဗျာစု

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

(၈၅) ၁၆၄-လမ်း၊

တကမ္ဘာ ရန်ကင်း၊

ဖုန်း - ၇၂၆၆၂၄

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်မြဲခံစားချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကိုဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
- * အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
- * ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- * ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း တက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- * နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊

ရူပမူရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး၊
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
- * မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
- * တစ်မျိုးသားလုံးကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး၊

စိတ်ကူးချိုဖာဖျာ - ၉၄

ညီသစ်ဆင်းကဗျာစု

(၁၉၆၄ - ၁၉၈၄)
ဖော်လှို

ဆရာမောင်ကို၏ ဥပဒေပြင်ဆင်ရေးအဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့ အလွမ်းပြေ
၂၀၀၃ ခုနှစ် ဧပြီလ

စာမူခွင့်ပြုချက်	၃၇/၂၀၀၂(၁၀)
မျက်နှာပုံးနှင့်ပြုချက်	၈/၂၀၀၃ (၁)
မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်း စာတူပို့ချပုံ	ဇော်မောင် ဦးမြင့်
ပုံနှိပ်သူ	ဦးထွန်းထွန်းဦး အင်ကြင်းဦးပုံနှိပ်တိုက် ကျွန်းတောလမ်း၊ ရန်ကုန်။
ထုတ်ဝေသူ	ဦးတင်ရှိန် စန်းရောင်ရှိန်စာပေ ၄/၁၇၇၊ မေခလမ်း ပြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်ခြင်း	ပထမအကြိမ်
အုပ်စု	၅၀၀
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ	ဧပြီလ၊ ၂၀၀၃
စာန်ပိုး	၅၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

၁။	ပြောလိုက်ပါဘိ ဟောပါဘိ	၇
၂။	မအိုပွဲ	၉
၃။	စွမ်းရည်အလှ	၁၁
၄။	စွယ်စုံအလှ	၁၃
၅။	လုပ်အားအလှ	၁၄
၆။	ဂုဏ်အလှ	၁၅
၇။	ဝိဇ္ဇာရဒ္ဓိကွ	၁၇
၈။	ပစ္စည်းအလှ	၂၆
၉။	ရုပ်ရွာအလှ	၂၇
၁၀။	စကားအလှ	၂၉
၁၁။	သခင်အောင်ဆန်းတရား	၃၁
၁၂။	စာပေအလှ	၃၃
၁၃။	အိမ်အလှ	၃၄
၁၄။	ပြည်ချစ်အလှ	၃၇
၁၅။	လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲနေ့	၃၉

၁၆။	တို့ပြည်ထောင်စု	၄၂
၁၇။	တပ်မတော်နေ့ဆုတောင်း	၄၄
၁၈။	အာဇာနည်နေ့ဆန္ဒ	၄၈
၁၉။	မင့်အိမ်	၅၀
၂၀။	လွတ်လပ်ရေးနေ့တရား	၅၃
၂၁။	ပြည်ထောင်စုနေ့	၅၅
၂၂။	သူ့အမြီး	၅၈
၂၃။	မင့်သဘော	၆၁
၂၄။	စေတနာနှင့် ရောဟိနီ	၆၅
-	အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း	၆၇

ပြောလိုက်ပါဘိ ဟောပါဘိ

ဂိုဏ်းပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
မင်း၏သက်လွယ်၊ မင်းသားဝယ်သည်
သက် နှစ်ဆယ်ပင် ပြည့်ခဲ့ပြီ။

သူ သုံးနှစ်သာ ၊ ဖော်ရွှင် မှာ နှင့်
အူယာ ၊ ဖာယာ
ကစာ နာမ၊ နှင်းရင်ခွဲ၍
နတ်ကုသည့်သွင်၊ မင်းရင်ခွင်သို့
ပြေ ဝင်ပုန်းလာ၊ သူ့မူရာကို
ဝိမြင်ခဲ့၏ မှတ်မိ၏ ။

မို ကစိုစို၊ ကိုးအုပ်ပြီ၍
ကိုမု ဤမှ၊ ဘို့လမ်းမတွင်
ပုံကြဲ ဝဲကြဲ၊ ဝေ့ကသို့
အုံကြွမြည်အာ၊ မသားယာကို
ဝိကြာ ခဲ့၏ မှတ်မိ၏ ။

လှိုင်းနှစ်ပတ်၊ လှိုင်းနှစ်ကပ်၏
 သက်အောင်ဆန်၊ ပြည်သူ့ပန်းသည်
 ပွင့်လန် စိစ၊ ကြွလှိုက်ရ၏
 မြေမ သတင်း၊ မိုးကြို ခွင်းသို့
 အိမ်သွင်း၊ အိမ်ပြင်၊ သို့လန် နှစ်၌
 မရင့်မရေ၊ ဝမ်း နည်း ခံခက်
 မှက်စိ မှက်နာ၊ ညှိုးကုရာသည်
 ရွာဦ ပိုင် နှ သနိုးဝင်းလီ။

ငါ့သိပြောင်ဝင်၊ မောင်သစ်ဆင်
 မင်း၏ သာ ငယ်၊ နှစ်ဆယ်သက်စစ်
 သူတို့ခေတ်၌
 ကိုက် ချစ် ပြည်နင်၊ မြက်စေ့ရ်၏
 မင်းမြင် ငါကြာ၊ စကော ဥဒါန်း
 ဆန်း၏ သတ္တိ၊ ဆန်း၏ သမာဓိ
 ဆန်း၏ ပညာ၊ ဆန်းမှာဆုံပေါင်း
 ယောက္ခိက ကောင် တို့၊ ခေါင် ဆောင်သကော
 မင့်သားချောကို
 ပြောလှိုက်ပီ သီ ဟောပီ သီ။ ။

စိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကဗျာများ၊ ဇူလိုင် ၁၉၆၄။

မအိုပွဲ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
မင်းနှင့် ငါ့နှင့်၊ စိတ်ရင် သင့်၍
အနွယ်သင်္ချိုက်၊ မင်းတင်ပိုက်တွင်
မကိုက် မဝမ်း၊ ဘို့ရွှင်လမ်းနဲ့
လမ်း မကိုရွာ၊ လမ်း မြှောက်ရွှေ
လမ်း သေ သေ က

ရှေ့ကောင်းကေ့ဝင် ကမ်း၊ တံတိုင်းရဲကည့်
စစ်ဒက် မီးဒက်၊ ကာလဒက်မှ
ခံနိုင်သရွေ့၊ ကုန်သရွေ့ကို
တစ်နေ့ကလည်း ရောက်ခဲ့၏။

ကောင်သမန်ကွင်း၊ ဘို့အဆင်းတွင်
အင်းမြေမှာတွာ၊ ကင် ခြေစွာ သို့
တံတားလာကမ်း၊ ရွှေလက်ကုန်သည်
မိုဒက် လေဒက်၊ ဖတ် ဒက်မှ
ခံနိုင်သရွေ့၊ ကုန်သရွေ့ကို
မနေ့ကလည်း ရောက်ခဲ့၏။

မြစ်ငယ်ကန်မှာ၊ မြို့အင်းဝတွင်
ရှေးက နန်းတော်၊ နုသော် ယာဏော
ကျားကော ကျားပက်၊ မြို့ရိ အက်ကည်
ပရွက် ခြံဒင်္ဂါ၊ သောင်မြစ်ဒင်္ဂါမှ
ခံနိုင်သရွေ့၊ ကုန်သရွေ့ကို
ယနေ့တွင်လည်း ရောက်ခဲ့၏။

ဝါသီပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင်းနှင့် ဝါနှင့်၊ စိတ်နှင်းသင့်၍
လွှင့်ခဲ့ပျော်မွေ့၊ ကိုသုံး နေ့တွင်
တစ်နေ့တစ်မျိုး၊ ပုံသုံးမျိုးသည်
အကျိုအပဲ့၊ အရွံ့အစောင်း
အကောင်အမြင် ၊ အိုမင် လျှောက်
ပွက်ကန်ပြု၏။

ပြောကြ ကောကြ၊ ကိုက်ကြ ခိုက်ကြ
ပြုကြ ပြင်ကြ၊ နိုင်ကြ နှုံးကြ
ခင်းခဲ့ကြသည့်၊ ရှေးကဇာတ်ကုပ်
ရှေးရုပ်အစုံ၊ မှိုဝ် မှန်မှန်ကား
ကြိုက်ကြကော၊ ပြည်ပုံ မရွံ့
ကမ္ဘီ ဆိုမ္ဘီ မအိုပွဲ။ ။

ငွေတာရီ အမှတ် ၄၉၊ ဇူလိုင် ၁၉၆၄။

စွမ်းရည် အလှ

ဂြိုဟ်ပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
မင်း၏ သာ ဝယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ကယ်ဝလာမှာ စွမ်းသနည် ။

စွမ်းသည်ခြင်းရာ၊ ဆိုသည်မှာကာ
စာတွေ့သက်သက်၊ စာမာန်ကန်၍
စာကွက်မဲ့လည်း၊ စကား တွက်တွက်
ချက်တတ် အံ့ကနင်း၊ သည်အစွမ်းသည်
စွမ်းရည်မရှိ၊ သူ့ကိုယ်ကျီ ။

စာတွေ့အသိ၊ ကိုယ်တွေ့ငြိမ်း၍
မုန်၏ ကောင် ၏၊ ဘက်ပြိုင်သိ၍
သက်ကိန်းချပ်၊ စိတ်ကောင် အုပ်၍
အလုပ်စွမ်းစင်၊ ရက်ဟုမြင်၍
လိုက်ကြိုပစ် ။ သည်အစွမ်း သည်
စွမ်းရည်မိုးကို အမူ ကျီ ။ ။

ရှေ့ဆောင်လှယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၁၊ ဩဂုတ် ၁၉၆၄။

စွယ်စုံ အလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်ပညာမှာ တော်သနည်း။

တော်သည်ခြင်းရာ၊ ဆိုသည်မှာကား
လက်ရာဆန်းသစ်၊ ခေတ်မီဆန်းပြား
တိုင်းခြားနည်းစုံ၊ အဖုံဖုံကို
တတ်ရုံမျှဖြင့် မပြီးသေး။

တို့မြေ တို့ရေ၊ တို့ အခြေနှင့်
တို့ငွေ တို့အား၊ တို့ စိတ်ထားနှင့်
စည်းဝါးကိုက်ညီ၊ ညိုကြိုစည်မှ
တော်သည် ယုဆ စွယ်စုံလှ။ ။

ရှေ့ဆောင်လူငယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၃၊
အောက်တိုဘာ ၁၉၆၄။

လုပ်အား အလှ

ငါ့သီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
မင်း၏သား ဝယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သံ
ကယ်အလုပ်ကို လုပ်မည်နည်း။

အလုပ်ခြင်းရာ၊ ဆိုသည့်မှာကာ
ကာယ ဥပကာ၊ စွမ်း ပြအင်အာ
ကန်ပီးပီးဖြင့်
မရာ မသုန်၊ ဝိန့်ဝိန့်တုန်အောင်
လုပ်ရုံဖြင့် မပြီ သေ ။

စားဝတ်နေမှု၊ ဤသုံးခုကို
လူ့စေတနာ၊ ဆည် ပူးရာဝယ်
ပြည်ရွာအကျိုး၊ အရားကျိုး လည်း
သယ်ပိုးပီးမှ လုပ်အာ လှ။ ။

ရှုဆောင်လူငယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၄၊ နိုဝင်ဘာ ၁၉၆၄။

ဂုဏ်အလှ

ဂိုဏ်းပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း၊
မင်း၏သား ဝင်း၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ကယ်ဂုဏ်မျိုးကို ကြိုက်သနည်း။

ရွှေဂုဏ် ဓွေဂုဏ်၊ ရွာကူ ဂုဏ်သည်
လှူတဲ့လောက၊ အကာမူတည်
သူက ငြူစူ၊ မကြည်ဖြူ၍
နွေယူလိုက နွေ၍ရ။

ရိုးဂုဏ် ပြောင်ဂုဏ်၊ ယဉ်ကျေ ဂုဏ်သည်
လှူတဲ့လောက၊ နှစ်သာရသည်
သူက ငြူစူ၊ မကြည်ဖြူသည်
နွေယူမရ ကွေမကေ။ ။

ရှုဆောင်လှယ် အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၅၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၆၄။

ဝိဇ္ဇာ ဗုဒ္ဓ

ဝိသိပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
 မင် လည်း အသိ၊ ဝိလည်း သိပြီ
 ဝိဇ္ဇာမတ်၊ ကရာ ကတ်
 သည်းပွတ်ဆိုလာ ၊ နှလုံးသာ ကာ
 ကရာ သိမြင်၊ ပညာပင်ကု
 ဇာတ်တွင်ကပ်လင် ၊ ဆိုလိုရင်းကို
 မင် လည်းအသိ၊ ဝိလည်းသိသည်
 နေသိ လသိ အားလုံး သိ။

အန်ရွဲလက်လှ၊ ကောရဗုတွင်
 ဝိဇ္ဇာမတ်၊ ခိုသကတ်
 လိုမတ် မင် န၊ ဝိဇ္ဇာသည်
 ဘောဂတိ၊ နဂီ ပြည်သို့
 ကြွချီရောက်လာ၊ သောအနိဝယ်

နံ့သာလိမ် ကံ၊ ပန် မန်ဆင်မြစ်
 ခမ်းစာ ဘဏ်ဘယ်၊ ကက်ဝယ်ဖွဲ့ နွေ
 နေဘော်မူ၍
 သိမ်မွေ့ညံ့နု၊ သူ့ပညာကို
 သဲနီအေး မြ၊ ဟောပော်ပြသော်
 ဓာဂ မဟေသီ၊ ဓာဂီမပုန်
 ဘစ်နန်းလှဲ ပင်၊ ပြိုကြဲ ချွင်ကြဲ
 ဝိဇ္ဇာရသည်
 ဓာဂပြည်လှ ရောက်ခါမူ။

ဓာဂ ပြည်ရောက်၊ လူပီမောက်သည်
 လျှောက်ပတ်ဘဏ်ဘယ်၊ ကက်ဝယ်ဖွဲ့ နွေ
 မနေရောင်၊ ယခင်ခါက
 ဓာဂ မဟေသီ၊ ချွင်ကြည်မဆုံ
 မပြုံးရောင်၊ ယခင်ခါက
 ဖြစ်ကြသည့်မှာ၊ ပြည်ဘောဂီဝယ်
 ဝိမလာမ၊ ဝိဇ္ဇာကို
 လောကလူတွင်၊ မတ်တက်ရှင်ဟု
 ကြာ လျှင် ကြာ နှင်း၊ ကိုယ်တမ်းကြောင့်
 မတ်မင်းပညာ၊ ဓာနုန်ရာ၏
 ဓာနုန်အာသာ၊ နာနုန်ပီလည်း
 ဓာလိုလှကြောင်း၊ သူ မတောင်းခဲ့
 လဲလျှောင် ဆောင်ဖွေ၊ ဘာနွေနေ့သည်

ရောစာမယူ မူခဲ့၏။

ကိုရောအခါ၊ မယ့်ရောဂါကို
ရာဇာ နာဂ၊ မေးကာလာယံ
မမ မဟေသီ၊ မယ့်နာဂီသည်
မဝိကလာ၊ ဝိကလာနှင့်
မယ့်ဗာမရီ၊ ဒုက္ခဝိဇ္ဇီ
ဝိဇ္ဇာမတ်၊ နှလုံး မြတ်ကို
တင်ခဲ့ရင်ခြင်း၊ မယ့်ရင်သွင် ကု
မင် ကြီး ကိုဆွ၊ ဝိုရ်း ခုသင်
နာဂ မုက်ရည် ရွဲခဲ့၏။

ဝါ သိပြောင်ဝင်၊ မောင်သစ်ဆင်
မင် လည်းအသိ၊ ဝါလည်းသိ၏
နစ် ကြီး ရွှေကြာ၊ ဝိမလာသည်
စိတ်မှာမြင်ကွင်း၊ အမတ်မင် ကို
ခံတွင် နှုတ်ဖုတ်၊ နှလုံးသာ ကု
နဂါ ဝိုယို၊ ဝိုးဝါးဆို၏
ဆိုလိုခွင်ရင်၊ ဆိုမရှင် ကို
မင် သိ ဝါသိ အာ လုံးသိ။

နစ် ကြီး ရွှေကြာ၊ ဝိမလာသည်
နန္ဒာကြွမှု၊ ဝိုရ်း ခုသော်
နာဂစောကီ၊ နဂါ ကြီးသည်၊ ပူမီ ဗုဒ္ဓပွာ

မိပုရား

မော စေတ၊ မဂေဝိန္ဒ
ရွှေကြာလိုက၊ ရွှေကြာရစိန်
ယုယပိုက်ဖြာ ၊ မှာစကော နှင့်
စဉ်းစာ ခန်းဝင်၊ ရွှေခန်းရှင်သည်
ရွှေဝိဇယ လက်မှိုက်။

ဝိညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်းလည် အသိ၊ ဝိလည် သိ၏
ဝိမလာမ၊ စကားလှသွင်
နာဂ ရာဇာ၊ ဘဝန်အရာကို
မပ ကိုယ်ရော၊ ခေါင်းအေ အေ နှင့်
မတွေးမကော၊ မစစ်ကြောခဲ့
သူပြောကော၊ နှလုံး သားကု
မယာ ကိုကြည့်၊ ဝိုးဝိ သိ၏
သိပြီနက်နက် ၊ သိမရှင်းကို
မင်းသိ ဝိသိ အာ လုံးသိ။

လူနန္ဒဝီ၊ ရာဇီနက္ခာ
နဂ မင်းကြီး ၊ နှစ်သမီးကည့်
ခမည်း ပွာမဲ့၊ ဝ စကား ကို
ကြာ သော် နဂါ၊ ဆောင်သို့ကြွ၍
မေ မယ်မယ်၊ ဘယ့်နှယ်ဘုရား

မယ်ကွာ ကပ်ငြိ၊ သမိ ဖြည့်အံ့
မယ်ဂ္ဂု သစ်လွင်၊ ပန် ဝတ်ဆင်၍
ရေယဉ်ကို ခွဲ၊ ရေဆဲကကွက်
ကောင်ပေါ်ကက်သည်
ကြင်ဘက်မွှေင်က အနေယု။

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်းလည် အသိ၊ ငါ့လည် သိ၏
ဂ္ဂုနန္ဒဝီ၊ မယ်ဇာဂီလည်း
မကြည်မသော၊ ဘုရားအရာကို
မပို ကိုယ်ရေး၊ ခေါင်းအေ အေ နှင့်
မကွေးမသော၊ မစစ်ကြောခဲ့
သူပြောကော၊ နှလုံး သားကု
မယ်ကွာ ကို ကြည့်၊ ဝိုင်းသိ၏
သိပြီနက်နက် ၊ သိ ရှင် ကို
မင်းသိ ငါ့သိ အာ လုံးသိ။

ဂ္ဂုနန်ခင် ၊ ပျိုနုကွေးက
အတွာ နည်းကွေး၊ မင် ယောက္ခိက ကို
လင်သာ ပြုလို၊ ကေးဖွဲ့ နှိုသော်
ဝိုသည်းလှိုက်မျှ၊ ပုဏ္ဏကတည်
အာဂ ဘီလူ၊ အခွန်ကို ကြောင့်
မူ ကူးမင်တင်၊ အရစ်ခွင်သို့

ပစ်ဝင် ခြေစုံ၊ သက်လုံးပုံ၍
ဝေသန်ဣန္ဒြေ၊ ကုန်စေ့ပျက်ပြန်
ငါ့ဘုန်း၊ ငါ့အား၊ နှလုံးသားကို
ရည်စာ လက်ဆောင်၊ ချစ်လက်ဆောင်ဟု
မေ့မောင် ပုဏ္ဏား၊ ယူလာပြမည်
ခွန်ခ ကြိုက်ကြေ ကတိပေး။

ငါ့သိပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်းလည် အသိ၊ ငါ့လည် သိ၏
မယ်ညွန့်စိန်၊ ကိုကိုလူးလည်း
ခွန်ရူး ပူဆား၊ ဘဝကံအရာကို
မပဲ ကိုယ်ကျေ၊ ခေါင်းအေး အေး နှင့်
မကျွေးမကော၊ မစစ်ကြောခဲ့
သူပြောကော၊ နှလုံးသားဟု
ရည်စာ ကို ကြည့်၊ ဝိုင်းလိ၏
သိပြီခွန်ရင်၊ သိ မရှင် ကို
မင်းသိ ငါ့သိ အား လုံးသိ။

ကိုလူး လှလင်း၊ ဣ သနင်သည့်
နှင်ခဲ့ အပြင်၊ သိနွေ့မြင် နှင့်
မြို့တွင် ရွှေခန်း၊ အနိ နွဲခန်းတွင်
လောင် ဘစ် ကိုပြော၊ မြင်းသိနွေ့ကည့်
မနောမယ၊ အနွေ့ကည့်

ကောရပုမူ
 သူနှင့် မိဖုရား၊ နန်းကိုထား၍
 တစ်ဝါးဥစ္စာ၊ လိုရာရာတသို့
 မကြာရက်ရင် ၊ အန်ပွဲကွင်းသော်
 လူမင်း အန်နိုး၊ ဘီယူးပြုံး၍
 ဝုန်းခဲက၊ ဝိဇ္ဇာကို
 သူကရွေ့၍ ယူလိုက်၏။

ဝိဇ္ဇာမတ်၊ နှလုံး မြတ်ကို
 ဆတ်ဆတ် ဧကန်၊ ဆွတ်မည်ကြံ၍
 မာန် တကြွကြွ၊ ပုဏ္ဏကသင်္ဃာ
 ကလေး မော်ကြီး ၊ ငါ့မြင်းဖွီးငယ်
 သန်လေး နေ ဆွဲ၊ လက်တွယ်မြဲကု
 သခဲလတက်၊ သဲအင်အင်နှင့်
 အကင်ကောင် ကင်၊ မြင်းကိုနှင်၏
 သင်တုန်းမုန်တိုင်း ၊ မြင် ခုန် စိုင်း၏
 ဆင်ရိုင်း မုန်က၊ ခြေကန်၍ပြန်
 မိုဝ ကောင် ကင်၊ ပစ်၍တင်၏
 ခြင်္သေ့ပူအောင် ၊ အုပ်မည်ခေတ်၏
 ဦးခေါင်းတွဲလဲ၊ ဝိုက်စိုက်ဆွဲ၏
 ဆင်းရဲစုံစွ၊ မော်မင် လူမာ
 ခံပေလေး၊ ပွတ်ပွတ်ကြေသင်္ဃာ

မသေတစ်မည် ကျန်တော့၏။

ဝိသီပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင်းလည် ဝမ်း ဝါး ၊ ဝါးလည် ဝါး ၏
နဂါး မိပုရာ ၊ ဆို ဝိုးဝါး ကြောင် ...
နဂါး မင်းအို၊ မယာ ဝိုလျှင်
လိုလိုက်ရင်အား၊ သိ ဝိုးဝါး ကြောင် ...
နဂါး မင် သမီး၊ မွေ မေသည်းသော်
ရင်သိ ပွင့်ပွင့် ၊ သိ ဝိုးဝါး ကြောင် ...
နှစ်ကြွေးကြွေး၊ ပုဏ္ဏားသင်
ပြန် ပြန် ၊ သိ ဝိုးဝါး ကြောင် ...
ဘုရား ဘုရား
ဘုရား တမိ၊ ဘို့ မချီနဲ့
သိပြီ စင်စစ်၊ ဖြစ်ရသေခြင်း
မတ်မင်း ဒုက္ခ၊ ကြံ လိုက်ရသည့်
အင်ပြည်သို့ မရောက်ရင်တည်း။ ။

ဓမ္မတာရုံ အဖော် စုမှ၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၅၄။

ပစ္စည်း အလှ

ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ ဓောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏ သားငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သက်
ဘယ်ပစ္စည်းကို ကြိုက်သနည် ။

မလိမ့်ဘဝတ်၊ ခေါင် ပုံပြတ်၍
အခပ်အပိုး၊ မြတ်ကြီး စာ၍
သနာ ကင်းမဲ့၊ ကိုယ်ကျို ဝဲ့၍
ရခဲ သေမာ၊ ကိုဥစ္စာ၌
မခွာ မခွဲ အရိုက်မည် ။

ကိုယ့်သူ၊ ကိုယ့်ခွန်၊ ကိုယ့်အားသွန်၍
ပြောင်မွန်ကရာ၊ လက်ကိုင်ကာ ၍
သနာ မေတ္တာ၊ အလေးသာ၍
ရှာရလေ့၊ ကိုဇွေစဉ်
ဖို လ မုလေ စစ် ရေးအေ ။ ။

ကျဆားညိုယုယု၊ အဖွဲ့ ၁၊ အဖတ် ၃၊ ဇန်နဝါရီ ၁၇၉၅

ရပ်ရွာ အလှ

ငါ့ညီငြောင်ဝင်း ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင်း၏ သားငယ်၊ သင်္ကန်းစံဆယ်သည်
ဘယ်ရပ်ရွာကို ကြိုက်သနည်း။ ။

သူ့ဝင်း သူ့အိမ်၊ သူ့ဂူလိပ်ရှိန်နှင့်
ငါ့အိမ် ငါ့ဝင်း ၊ ငါ့ဂူလိပ်ဘင် ၏
ဝင်းအိမ် ဘယ်ညော၊ နီ ကြပီလည်
မလာမလွှာ ၊ မာန်စည်းဘာ ၍
မကြားမမြင်၊ မခေါ်ခင်သည်
မောင် သော့ကတ် ကိုအရပ်။ ။

သူ့အိမ် ငါ့ဝင်း၊ အရင် ခင် ဘည့်
သူ့ဝင်း ငါ့အိမ်၊ အကြိမ်ကြိမ်ဘည့်
သူ့အိမ်ကိစ္စ၊ ငါ့အိမ်ကဘည့်
ငါ့ဝင်းကိစ္စ၊ သူ့ဝင်း ကဘည့်

ကိုမဲ့ ရွာမှ၊ အရပ်မှကို
ပေါင် စုခိုင်းပင်၊ လုပ်ငန်း တွင်သည်
စင်စင်လွတ်လပ် ကိုအရပ်။ ။

ရှေ့ဆောင်လျှောက်၊ အတွဲ ၁၊ အပတ် ၇၊ အဖော်ငါ နှစ် ခုဒါး။

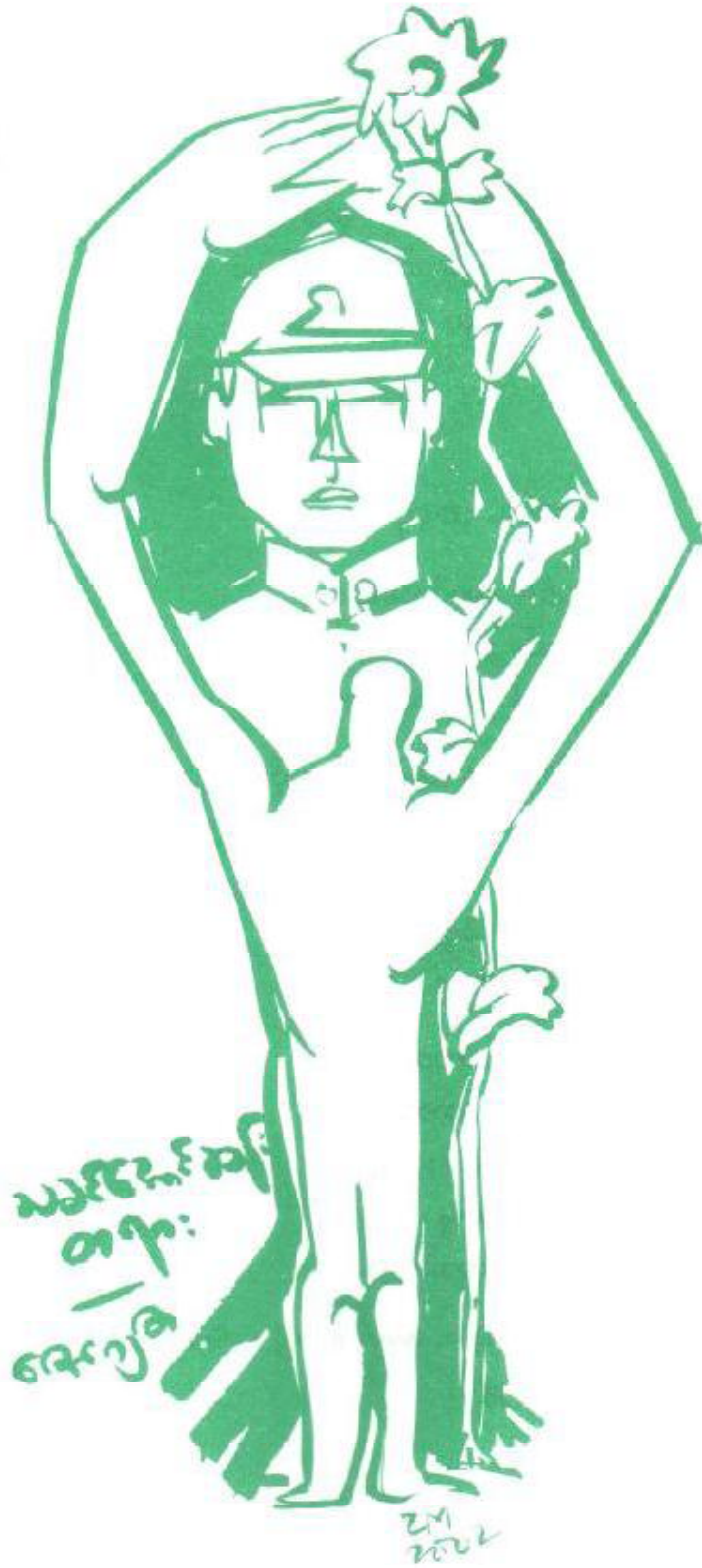
စကား အလှ

ဝါသီပြောင်ဝင်း ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင် ၏ သာ ငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်စကား ကို ကြိုက်သနည်း။

အယဉ် တစ်ကန်၊ နု တစ်ကန်တည်
အနစ် တစ်ကပ်၊ သန်တစ်ကပ်တည်
သမာသ် ပုဒ်သစ်၊ သိပ်သည် ကုန်၏
မာန်ယစ်ကြွားဝါ၊ အတ္တဝါ မူ
တမာလိုနီ၊ ကိုစကား ။

အဆန် မပက်၊ ခို သက်သက်တည်
အနက်မဝါ၊ အလွယ်သာတည်
ရပ်ရွာလူမျိုး၊ ပြောဆိုရိုးတည်
အကျိုးရှိရာ၊ အမှန်ဝါ မူ
သကာချိပွဲ ကိုစကား။ ။

ရွှေဆောင်ရူးယံ၊ အတွဲ ဒါ အဖော် ဒါ ခြင်္သေ့ဒါ

သခင်အောင်ဆန်း တရား

ငိုသီပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင် ၏ သားငယ်၊ မင့်သက်လှယ်ကို
အကယ်တရား ကောမည်နည်း။

ဆန် ၏ သတ္တိ
ဆန် ၏ သမာဓိ၊ ဆန် ၏ ပညာ
ကောစရာကား၊ အလွန်မင်း ၏
မင့်သာ အရွယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်တွင်
လူငယ်အောင်ဆန်း၊ သူ့အစွမ်းကို
ပန် ကောင် ဘစ်ပွင့်၊ ပန်ဆင်တင်သို့
မင့်သာ သိစေချင်လှ၏။

သူ့အစွမ်းကား ၊ အခြားမကုတ်
အဖျပ်ချပ်နဲ့၊ မြို့ခြံ ဒဏ်မှ

သခင်အောင်ဆန်း တရား

ငိုသီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏သာ ဝယ်၊ မင်္ဂလာလှယ်ကို
အဘယ်ဘရာ ဟောမည်နည် ။

ဆန်း၏ သတ္တိ
ဆန်း၏ သမာဓိ၊ ဆန်း၏ ပညာ
ဟောစရာကား ၊ အလွန်များ၏
မင်္ဂလာအရွယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်တွင်
လူငယ်အောင်ဆန်း ၊ သူ့အစွမ်းကို
ပန်းကောင်းတစ်ပွင့်၊ ပန်ဆင်တင်သို့
မင်္ဂလာ သိစေရင်လှ၏ ။

သူ့အစွမ်း ကား၊ အခြေ မကုတ်
အဖျပ်ချုပ်နဲ၊ မျိုခြင်းဒဏ်မှ

စာပေ အလှ

ငိုသီပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင်၏ သာ ငယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည်
ဘယ်စာပေကို ကြိုက်သနည် ။

ကိုယ်ရည်သွေးလှို၊ ဗလ္လှာ လှို၍
သူ့ကိုမုန်တီ ၊ အမက်ကြီး၍
ပုတီးပြုစင်၊ ပြော နှင်၍
ယဉ်ပေစိတ်ကူး၊ စာသဲကူ လည်း
စိတ်ကူ ယဉ်မှု သာညေ။

လောကကောင်းဆိုး၊ ကံသဲ့ မျိုး၏
ကျိ ပြစ်နိန်လျှာ၊ အမြင်ပို၍
မေတ္တာဓမ္မ၊ အမြင်ပြု၍
ဘဝခြေခံ၊ စိတ်ကူးညွှန်ဖြင့်
ဖန်တီးပိုမူ စာအလှ။ ။

(ကျွမ်း)

အိမ် အလှ

ပျိုသို့ပြောင်ဝင်း ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင် အိသားဝယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်သည့်
ဘယ်အိမ်မျိုးကို ကြိုက်သနည် ။

အိမ်ရှေ့ပန်းခင်း၊ ဇာပြင်ဘင် နှင့်
အိမ်ထွင် ကော်ဇော၊ ဆိုဖာရေခန့်နှင့်
အံ့ကြဲ ရင်မ၊ ပန် ပြ လှလည်
စိတ်က မောဟ၊ လက်က လောက
နှုတ်က မာန၊ ကာ ဘတ်ကြမူ
အတ္တ ကိုယ်ကျို ကိုအိမ်မျိုး။

အိမ်ဆောက်စိုက်ခင်း၊ စားမျိုး ဟင် နှင့်
အိမ်ထွင် သန့်စင်၊ လေ နေ ဝင်နှင့်

အားအင်မှုက၊ ဗန် လေ့လာသ်
စိတ်ကမေတ္တာ၊ လက်မှာ စာက
နှုတ်က ပြောင့်စို၊ အနေရို မူ
သူ့ကျိုး ကိုယ့်ကျိုး ကိုအိမ်စိုး။ ။

(ကျမ်းစာ)

ပြည်ချစ်အလှ

ငိုသီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်
မင်း၏သားငယ်၊ သမီးငယ်သည်
ကယ်ကာဝန်ကို ယူမည်နည် ။

သူတို့ ပွဏ စ၊ သခင်တဝတည်
ရနဲ့အောင်ဆု၊ ပြည်ကောင်စုတည်
သူ့အလံနှင့် သီရင် နှင့် ။

ကူးဆိုးမဝင်၊ စည် ခိုးပြင်လော့
ဆင်ခြင်သတိ၊ အစောင့်ရှိလော့
ကူး၏ဝရိယာယိ၊ အလွန်ကြွယ်သည်
အဆွယ်ကောင် နှင့် အခြောက်နှင့် ။

ကူးဆိုးမလာ၊ ဘားဆီ ရာငယ်
ပညာလုပ်အား၊ မှန်ကရားသည်

ပြည့်အောင် စစ်စစ်၊ ပြည့်အနှစ်ကို
ပြည့်စုံစိတ်နှင့် အမြင်နှင့်။ ။

ဆရာတစ်ပါး အဖတ် ၈၃၊ နိဂုံးမှာ ရေးပါ။

လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲနေ့

ငိုသိပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင် ၏ သာ ငယ်၊ မင်မုက်ခြယ်သည်
လေ ဆယ်ရှစ်နု၊ ပြည်ကောင်စုသွင်
ဗွာ သန်စင်ဇ်
သခင်ဘဝ၊ ချက်ခွင် ရသသ်
ဗွာ စဆင်သင့် လွယ်လွယ်နှင့်။

မင် နှင့် ဝိ ကာ ၊ လိုလာ နုံမင်
သခင်ဘဝ၊ ကြံ မှုရ၏
မရသေးမီ၊ ရကြောင် ရည်လျက်
ဇာနည်သွေ ခွေး၊ ဝေ ချ်ယူကြ
မြင်ခဲ့ရ၏
ဒုက္ခနှင့်ဝယ်၊ ရမလွယ်ကို
ဘကယ် ကိုသိ ခံစာ သိ။

ကိုကြောင့်သာ ဝယ်၊ မင်္ဂလာကြွယ်သည်
လွယ်ခဲ့ပုံ၊ သာဓကုံကို
အာရုံမကြင်၊ စွဲစေ့သည်
မင်္ဂလာသတိ နှိပ်တိ။

နှစ်စဉ် ဤနေ့၊ အောင်ပွဲနေ့ဝယ်
နှင်းရွှေလေပင့်၊ အောင်လဲလွှင့်သော်
မင်္ဂလာအသိ ပြန်တိ။ ။

လမ်းဆုံသတင်း၊ အတွဲ ၄၊ အပတ် ၁ (၁၊ ၁၊ ၁၉၉၆)

တို့ပြည်ထောင်စု

ငါ့သို့ပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်
 မင်းနှင့် ကရင်နှင့်၊ ချင် နှင့် ကယားနှင့်
 ရှမ်းနှင့် ရခိုင်နှင့်၊ မွန်နှင့် ကရင်နှင့်
 သင့်သင့်မြတ်မြတ်၊ အခေတက်လျှင်
 ခတ်ပြည်နိုင် ကု၊ ပြည်ထောင်စုဟု
 ဂ္ဂုစေတနာကော ၊ ဂ္ဂုစကားကို
 မိန့်ကြားလိုက်သော ကိုအခါ ။

မောရှမ်း ကိုကို၊ ရှေ့တစ်ခိုမှ
 တောင်ပြိုစောက်မှာ၊ နယ်စပ်ရာတည်
 ခ်ကာကိုရာဇီ၊ မြောက်ဖွဲ့ ဆီမ
 အောက်ပြည်ကော့သောင်
 လှိုတိုင်အောင်တည်
 တောတောင်ကြိုခဲ၊ ကမ်း ယဲဆီ တာ

ကိုင် ခြားရန်စွယ်၊ အန္တရာယ်မှ
ကာကွယ်မည်ကို ကြို၏သို့။

ဆီ ပဲ ကန် လှက်၊ လက်ဖက် မက်မန်
ဝါ ကျွန် ရေနံ၊ ဆန် ဆား ဝါးပိ
သီးမှည့်စုံစွာ၊ လိုရာရာကို
အသွားအကြွ၊ ခြေပြန်ကောင်တန်
ကူးသန် ရောယက်၊ စီ ပွားဆက်အောင်
တက် သက်မည်သို့ ကြို၏သို့။ ။

လင်.စဉ်းတင်၊ အတွဲ ၄၊ အပတ် ၃ (၁၁ ၂၊ ၁၇၅၈)

တပ်မတော်နေ့ ဆုတောင်း

ငိုသွားပြောင်ဝင်း ၊ မောင်သစ်ဆင်
 သင်တို့စိတ်ပြောင် ၊ တို့လည် ပြောင်း၏
 မကောင် အစ နေ့ဝင် မလှ။
 အကြောင် ပြုကြ တပေါင်းလှ။
 ကအောင်းကက ခိုတောင် မ။

ကိုသတင် ကြောင်
 မြို့ကွင်း တစ်စွဲ၊ နိပုန်ခဲတို့
 မြို့က သူတင်၊ မြို့ကိုဝတ်၏
 လဲစွပ်နေရောင်၊ တပြောင်ပြောင်နှင့်
 အပေါင် အရင်း၊ အသံပြင် နှင့်
 နင် မ နိမ်မ၊ စစ်မာန်ပြု၏
 အရှုလူဝယ်၊ လူမမည်တို့
 အံ့ဖွယ် နေ၏၊ တို့စစ်သည်ကို

ရုံ ရည်ဖက်ပြိုင်၊ ဘယ်ခန့်အံ့
 လှန်လည် လှန်၏
 မခန့်စကောင် ၊ အကန်ကောင် ဝို
 ကအောင်း ရှုစိ၊ တိုက်မည်ဆိုသော်
 မြို့ပေါ်ကုန်ရှိ၊ မိရင်းဘရင်း
 သားခင်းဘဝ၊ ကြင်နာစတို
 ညှိ လျှောက်နှု၊ မသောယာကို
 ဝါလည် မြင်မိ မခံရုံ။

ဘစ်ရက် နှစ်ရက်၊ သုံးလေးရက်တည်
 ဝါ ရက်က ကွဲ၊ ခြောက်ရက်လွန်တည်
 နိပွန်တပ်ခေတ်၊ ပြန်မရောက်ခဲ့
 နောက်ကပ်တစ်ဖန်၊ ဆယ်ရက်လွန်လည်း
 နိပွန်ခြေရာ၊ သက်မလာခဲ့
 “ကြားပီလေစ၊ အိုမမတို့
 ‘မိုးကုလက်ခက်’*၊ လူငယ်လက်သွင်
 စကြာနေနီ၊ ကအောင်းဆီဝယ်
 နီသရွှမြိုင်၊ ဘပ်မရပ်ကဲ
 အပြုတ်ခံကြ၊ ဇာနေယျ” ဟု
 နိုးပစကား ၊ ကြားလိုက်ရသော်
 မြို့သော်တို့ကျို၊ မြို့ကိုကိုက

*ကုလက်ခက် ဆိုတာက မကလေးပြန်ပြန် နဲ့ မကလေးက ဆက်လက်
 သေ့ပြန်ပို့ ပို့လိုက်သည်။

အိုအို မင် မင်၊ မိရင်၊ ဘရင်
သာ ရင် ကစ၊ အိမ်ရှင်မကို
ဦးလှေ့ကံနှာ၊ မသာယာကို
ဝိုမှာတွေ ကြည့် ကြည့်မိ။

ဝိုညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
သင် ကိုစိတ်ဝယ်၊ နယ်ချဲ့စိုးစိုး
မုဆိုးစင်စစ်၊ မဖြစ်စေရင်
ဝိုကိုသွင်လည်
ဘဝင်မကျ၊ ဘဝမပြောင်
သာ ကောင်စင်စစ်၊ မဖြစ်စေလို
ကွင် ရလို့၏
ကြည့်လိုင် ခိုင်၊ အမွှေးတိုင်နှင်
ညွှတ်ယိုင်ဆုဇွေ၊ အမှုဝေသည်
မွေကော် တီဝိုရိုက်မှာတည် ။ ။

လမ်းဆွဲသတင်း၊ အပိုဒ်၊ အပတ် ၄ (၁၁ မှာ ၁၃၅၈)

ಶಿವಕುಮಾರ್
೨೩

೧೯೯೫

အာဇာနည်နေ့ ဆန္ဒ

လှိုသီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်း၏ သာ နှင့်၊ ပြောရိုန်သင့်ပြီ
လွတ်ခွင့်ရန်၊ လွတ်စည် ဝေးမ
ဖွဲ့ကံဆီ ကြံရွယ်၊ အန္တရာယ်သည်
မပွယ် မရာ၊ တို့ပြည်ရွာ၌
ပေါ်လာမကောင်း ပေါ်ခဲ့ကြောင်း။

ဖွဲ့ကံဆီ ကြံရွယ်၊ အန္တရာယ်ကည်
နယ်၌ သွေးကို၊ ဒေါသအိုးသည်
တိုက် ကျိုး လိုလို၊ ဘာလိုလိုနှင့်
ကိုယ်ကျိုး ကပ်ပိုက်၊ မောင်ခိုကိုက်သည်
မိုက်ခဲ့မကောင် မိုက်ခဲ့ကြောင်း ။

အမိုက်ကမ်းကပ်၊ သူ့အသက်ကြောင့်

လွန်မှကြီးပမ်း၊ နုလန်လမ်းတွင်
ဆန်းတို့ဘစ်စု၊ တိုင်းပြည်ပြုတို့
မရှုမလှ၊ မြေတိုက်ရသည်
ကျွဲမကောင်း၊ ကျွဲမကြောင် ။

ပျံ့ပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်းက ပြန်ပြောင်း၊ မင်း သားကောင်းတို့
အကြောင်းစုံသိ၊ မင်္ဂလာရီ၏
ရိုပိကဘဲ၊ သူ့စိတ်ကဲဦး
တိတ်စွဲသောက၊ စွဲဒေါ်သတို့
မြေစေ့ရင်၊ ပြေစေ့ရင်၏
ပညာအသိ၊ သက်ပြစ်ရေး
အတွေးမှန်ကန်၊ နိုင်ငံလူကု
ကိုသာရှု၍
ပြေစေ့ရင်၏ ပြုပိဘိ။ ။

ယန်ဆင်းယန်၊ အဖွဲ့ ချ၊ အဖတ် ဝဋ္ဋ (ဝဋ္ဋ၊ ချ၊ ဝဋ္ဋိမ)

မင်းအိမ်

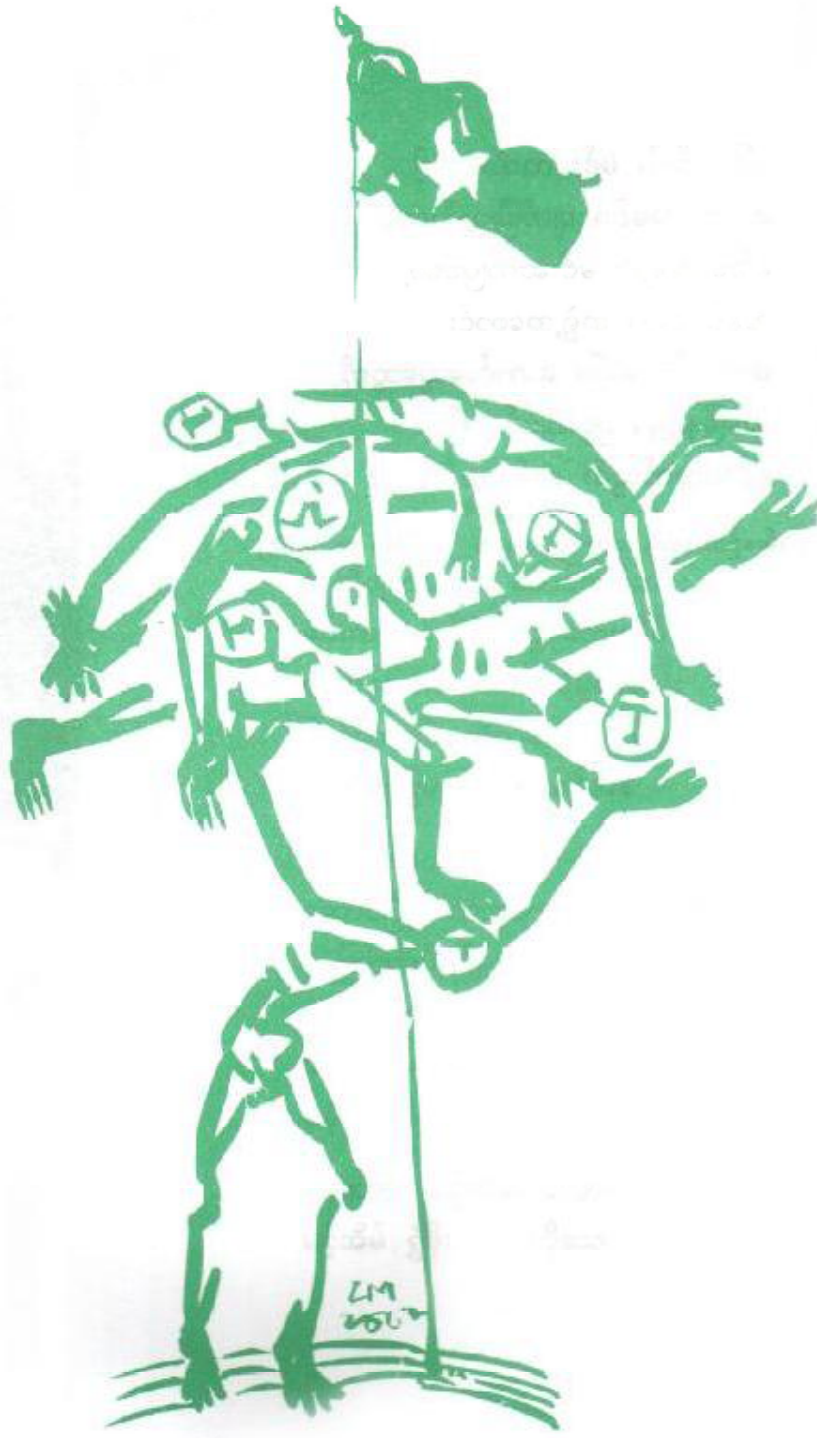
ငါ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်းက မင်းအိမ်၊ လွန်သေ သိမ်ကျ
မငြိမ်မသက်၊ စိတ်စက်မကောင်
စိတ်ကောင် ကိုယ်ကြ၊ တန္တေ့တေ့သည်
နေထိုင်ကြမည် ပန်းယဉ်အိ။

လှိုင် အိအယောင်
ဆောင်ပြိုင် သာမော၊ သူ့အိမ်ရှေ့သို့
စကြာသက်ရပ်၊ စံပယ်ကပ်နှင့်
ပန်ကပ် ပန်ကြ၊ သူ့အိမ်လှသို့
ဝေးက ရှေ့မန်း၊ မင်း ရှေ့ရစ်သည်
ပန်အိ နေထိုင် ကြေတော့မည်။

မကောင် မင်းအိမ်၊ ကောင် မင်းအိမ်တည်
မင်းအိမ် နှဲ့စို၊ အစို ယိုသော်

မပြိုင်သင့်ပဲ၊ မင်္ဂလာတော်
 အကာ အရံ၊ ပျက်ပြိုလွှဲယွှဲ
 မြင်းစေ့၊ မင်းဆက်ပြင်ပေး
 အနွယ် အနွယ်၊ အနွယ်အစောင်း
 မကောင်း၊ မပြော၊ မကောင်းလော့လော့ကို
 အခြေနှစ်မျှ၊ ဘုရားပြင်ဆင်
 လုံ့လသက်သွင် သစ်စေမင် ။ ။

လင်္ကာအနွယ်တော်၊ အထွဲ ၄၊ အပုဒ် ၂၈ (၁၅၊ ၄၊ ၁၅၃၆)

လွတ်လပ်ရေးနေ့ တရား

ဝံ့ညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင်္ဂလာသားဝယ်၊ မင်းမုက်ခြယ်အား
ဘယ်ကစဉ်၊ မင်းကောမည်နည်
တို့ပြည်လွတ်လပ်၊ ဘဝမြတ်၏
လိမ်းမတ်သကင်၊ အောင်လဲဘင်၍
နှစ်စဉ်ကုန် ဝ သောကာလ။

လွတ်လပ်သောနေ့၊ လွတ်လပ်ရှေ့တွင်
နှင် ဓမ္မသိုက် ခြံ၊ မင်းပေါင်းစုံနှင့်
အရက် ရောင်နီ၊ အောင်မောင်းစည်နှင့်
အောင်ပြီသကင်၊ နရသင် နှင့်
ရွှင် နဲ့အမှောင်၊ အလင် ရောင်နှင့်
ပြည်ကောင်စု မာန်၊ ဝိုအလဲသည့်
ကက်ပုံတိုက်ဖွဲ့၊ နေရှေ့လွှာ ဟု

မဝ်သာ သည်းရဝ၊ သူ ဝမ် သာအောင်
လွမ်းစရာနှင့် ချီကိုက်သင့်။

လွတ်လပ်ပြီဟေ့၊ ကိုဝန်နေ့ကည်
ကိုနေ့ရောက်အောင်၊ ဆောင်ရာသည်ကား
နှစ်မုဝးစွာပို၊ ကြာခဲ့ရ၏
ဝေ မလှ၊ ပင်ပန်းကြလည်း
မျို သုဇာဓ၊ မြဲခဲ့ကြ၍
ဥဏ စာရိတ္တ၊ တွဲခဲ့ကြ၍
လှဲလ သူရ၊ ရဲခဲ့ကြ၍
တကြွ သင် ဖွဲ့၊ စုစည်းခဲ့၍
နယ်ချဲ့ ပြိုရော၊ ဝေ ဖွေးဖွေးတွင်
သွေးရွှေ့ မှတ်ရည်၊ ဝေ ရသည်ဟု
ဝိုသိသည်းခွာ၊ သူတွေ သာအောင်
ယကာဘူတာ နိဂုံ ခွ။ ။

ဝေ်းဆီးယောင်း၊ အဖွဲ့ ၅၊ အဖွဲ့ ၁ (၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄)

ပြည်ထောင်စုနေ့ အတွေး

ဝါသီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်းလည်းအသိ၊ ဝါလည်းသိ၏
 အမိမုက်ရှု၊ ပြည်ထောင်စု၌
 ယခုတိုင်ပင်၊ ရှေး ယခင်သို့
 ဤသွင် ဧရာ၊ ကိုမှတစ်ရက်သွင်း
 ရှေးလစ် ခင်း၌
 ဆင်းကြ စုန်ကြ၊ ဒဂုံကေညီ
 ကဝသဇော်၊ အသူဇေတု
 ဘာကြရေသွန် ကပ်သည်သို့။

ဝါသီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်းလည်းအသိ၊ ဝါလည်းသိ၏
 အမိ မုက်ရှု၊ ပြည်ထောင်စု၌
 ယခုတိုင်ပင်၊ ရှေး ယခင်သို့

မြောက်ဦး နှစ် ဝေ၊ ရှစ် ကုန် မြေမ
စစ်တွေ နောက်ကောင်၊ ကော့သောင် ဂူစွန်း
ခံဝန်း ညိုမြ၊ ကျွန်းစုံစွာတည်
တဝသဇော်၊ အဂ္ဂုဇေဟု
ရေမြေလက်ပွဲ၊ အပ်သည်သို့။

ဝါညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
မင် လည်း အသိ၊ ဝါလည်း သိ၏
အဓိမုက်ရှု၊ ပြည်ကောင်စု၌
ယခုတိုင်ပင်၊ ရှေ့ ယခင်သို့
ဖြူစင် စိတ်ကောင်၊ ခေါင်းပုံမဖြတ်
မြက်ကြီး စော၊ တိုင် ရင်းသေ တို့
မူးလေ မြေပြန်၊ ကောင်အနံ့တည်
ပွဲပွဲပြုံးပြုံး၊ ဆိုးသူကောင် ပက်
လက်ကွဲကြင်ခွံ၊ လုံ့လသစ်သော်
ခေတ်သစ် စိတ်သစ်၊ ပြည်ကောင်သစ်သည်
ပြစ်မည်နိမိတ် ပတ်သည်သို့။ ။

(ကုဒိက)

သူ့အပြုံး

ငါ့ညီငြောင်တစ်ယောက်၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်္ဂလာကို သူ့မိမိ၊ သူ့ပုံကဲ၌
 ဆိုဆဲ ခိုင် ပြာ၊ သူ ရန်စလည်း
 မင်္ဂလာ မပြု၊ မင်း မစုန်နဲ့
 မကုန်မလှုပ်၊ မင်္ဂလာ ပြုရင်လည်း
 ကုန်လှပေစွာ ကုန်ပေစွာ။

အခါတစ်ပါး၊ မြတ်ဘုရားကို
 ပုဏ္ဏားခွီအ၊ အမုက်ရှု၍
 ဝေ နှစ်ပဲ၊ မြို့စုံဆဲ၏
 ဆိုဆဲအားရာ၊ ကိုကဲ၌
 ပုဏ္ဏားဘုရား၊ ကိုပုဏ္ဏားနှင့်
 စကား ချီနဲ့ ဆိုခဲ့ကြ။

'ဘာပုဏ္ဏား၊ ပြုလို့က
 အိမ်ဝရောက်လာ၊ သင့်ဆွေသားအား

ရသား ချိုအေး ၊ ခဲက္ကယ်ပေး၍
မက္ခေးသလော့ ကွေ့ သလော့'

'ဝို'ဆွေ ဝို'မျိုး၊ ဝိ'မြတ်နိုး၍
မုန့်မျိုးစုံစွာ၊ သဲ့ ဆောင်ပိ'ကု
ဝိ'က္ခေးမွေး၏ ဝိ'ပေး၏'

'ဘာရဒ္ဒါ'ဇ၊ ဗြဟ္မဏ
သူက ဝြင် ဆန်၊ လက်မခဲသော်
ကြံ ပူး ဆီဥ၊ ခဲက္ကယ်စုသည်
သော်သူလက်မှာ ရှိသနည်း'

'သူ မယူဘိ၊ ခေသည်ရှိသော်
ဝိ'၏လက်မှာ ရှိသည်သာ'

'ဘာရဒ္ဒါ'ဇ၊ ဗြဟ္မဏ
ဝို'အား သင်ပေး၊ မယူခိုက္ခေးသည့်
ဆဲရေ့တိုင်းကွာ၊ ဆဲတစ်ရာကို
ဝိ'လက်မခဲ'

မိန့်လိုက်ကန်သည်
သုတ္တန်ကင်္ဂရာ အရှိသား။

ဝိ'သိ'ပြောင်ဝင် ၊ မောင်သစ်ဆင်
မင်း သိ မသိ၊ ဝိ' မသိနဲ့
ဝိ' သိသည်မှာ၊ သိရုံသာတည်း

မင်းမှတစ်ပါး၊ ယူ ကော့ကို
ဥပုဇ္ဈိန်၊ အဆင့်မြင့်
မကုန်မလျှပ်၊ မင်းပြုံးရင်သည်
ကုန်လှပေစွာ ကုန်ပေစွာ။ ။

ရွှေတာရီ၊ အတိတ် ဝိသုဒ္ဓါ၊ အ. ဝိသုဒ္ဓါ၊

မင့်သဘော

ငါ့သိပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင်း ပတ်ခဲ့သည့်၊ ကိန္နရီခင်း၊ စန္ဒရောင်ညို
 လွန် ဆွတ်စရာ၊ အပုံပို ကု
 မင့်မှာ ခံစား၊ မင့်စကား ကို
 ကြား စကားပင် ကြိုက်ပို၏။

မောင်မယ် ကိန္နရာ၊ သဲခင်းသားဝယ်
 ပြူ ပြာ ဝါ နီ၊ ပန် ခင်းသိညို
 သီကြ ကကြ၊ ခေင် ဟီ ကြ၏
 လောကမေ့ကျန်၊ သူ့ကို့ဟန်သည်
 ဧကန်မုန့် လွမ်းစရာပို။

ကို့ခေင်ကံသစ်ပန်၊ မင့်ကုင့်သန်၏
 မြားဒင်စူးဝင်း၊ မကြာခင်ညို

ဝိညှော်ဆေးရာ၊ ကိုရုက္ခကင်
 စန္ဒကိန္နရီ၊ မြိုင်မင်္ဂါတွင်
 ကည်ကည်မြည်တစ်၊ ညို နှမ်းဖော်စွဲ
 မယ်အာ နွဲ့၍၊ ကုန်နဲ့ရာမည်
 ဆွေးမည်တကာ၊ ဝိသည်းပွား၌
 ဝမ် ပိ ရုက္ခ၊ ပိုကြီး ရာကု
 စန္ဒကိန္နရာ၊ ပိုကြွေ ရာသည်
 သူ့မှ ဘေးက သနားစရာပို။

ကိုရောက်တစ်ပန်း၊ ကုန်တစ်မင် က
 မယ်စန္ဒအား၊ ရှင်မစန္ဒ
 ကိုန်ဆဲပိ နှင့်၊ မယ်သာမိပုရာ
 မကော တရာ၊ သူ့စကားကို
 ပြတ်သားတိကျ၊ ငါ့ ပြတ်နဲ့သည်
 အာ ရစရာပို မယ်ဝိဒ။

ဝိညှော်ပြောင်ဝင်၊ မောင်သစ်ဆင်
 မင် ဖက်နဲ့သည်၊ ကိန္နရီလ၊ ဇာတာကကို
 ပုဒ္ဒနုတ်မြည်၊ မကောမိဝယ်
 ဖန်ရည်သက်နီး၊ ရှင်ဆင် မြန်းသော်
 ဖန်စွန်းဆင်သ၊ သူ့ရွေးမကု
 ရာတစ်ပိုမင်၊ လက်ဆောင်နှင်းလည်း
 ဆန်ပြင် လုံးဝ၊ သူ့ရွေး မကု

မွေးက သုဒ္ဓေါ၊ မြက်ဟပေါ်၍
ယသော် ညွှန်ပူ၊ ဂုဏ်ကျ ဇူကို
နိုးကျ ခဲ့သည် မကုတ်လော။

ဝိညီပြောင်ဝင်း၊ ဓောင်သစ်ဆင်း
မင်း ဝတ်ခဲ့သည်၊ ကိန္နရီနတ်၊ စန္ဒာဝတ်၌
လွမ်းဆွတ်စရာ၊ အဝံပီ ကု
ဇာတ်လာ ရသ၊ မင်းဆောက်ပြု၍
ဝိအာ မေးလျှင်၊ မြက်စုတ်ပင်၌
နုစဉ်ကဝ၊ မယ်စန္ဒနှင့်
အာ ရစရာ၊ လွမ်းစရာကို
ပေါ်လာတန်ကောင်း၊ သို့အကြောင် ကု
သောင်းပြောင် ကျောရာ၊ စောစိပီ၏
အာကာကွန်မြူ၊ ကိုစိတ်ကူ နှင့်
ဝိပူးလိုက်သည် မသင့်လော။
မင်း ပူ လိုက် မင့်သတော။ ။

ရှုမဝ၊ အမတ် ဗုဒ္ဓ၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၃၇၃။

ဇောတဝန်နှင့် ရောဟိနီ

ဝိညီပြောင်ဝင်း၊ မောင်သစ်ဆင်း
 မင် စဉ် စာကြည့်၊ ဆင်ခြင်ကြည့်လော့
 မှန်သကျ၊ မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်
 သာဓု ဇောတဝန်၊ ဝေဠုဝန်၌
 စံပိုင်သီတင်း၊ နေရာ ရင်းလည်း
 အကင် ကြိုကြိုက်၊ ဟောန် သိုက်ဝယ်
 ကျွတ်ကိုက်သူအေး၊ ကျွတ်တရားကို
 ဟောကြားမိန့်တော် မူတော်၏။

နှစ်ပြည်အခြား၊ နှစ်ပြည်ကြားက
 မြသား ရောဟိနီ၊ မြစ်ချေကြည်တည်
 ကိုယ်ပြည် ကိုယ်ယား၊ ရေလိုပုံ၍
 ဝိသုတိုက်၏၊ သူပိုင်၏ ဟု
 ကပ်ရွှေလ၊ ကောလိယကို

သာဝန်ရ စစ်ဆင်၊ လှဲစား ပြင်သော်
 ရှင်ပင်လွင်ကား၊ မြက်တုရာ သည်
 မွေးလှဝေစေ၊ အရှေ့ပေကု
 ရှေ့ မဆောင်မီ၊ ရှေးဟိန္ဒီသို့
 ကြွချီ၍လည်၊ စစ်ခေါ်၍
 စစ်မီးဆီးဘာ၊ ငြိမ်းသနားကို
 ကောကြာ မိန့်သော် မူသေး၏။

ဝါသီပြောင်ဝင်၊ မောင်သစ်ဆင်
 မင် စဉ် စားကြည့် ဆင်ခြင်ကြည့်။ ။

ရှုထု အဖတ် ၃၂၄၊ အ: ၁၃၇၄၊

- ၁၉၈၇ - မဏိလာ ဝှု ရက်၊ ဆေးကြောနေ့တွင် မှာပုံဖြင့် အမည် မသား၊ အမိ မောင်နီညွန့် တို့မှ မွေးမြင်သည်။
 သားချက် တို့ အသားကပ်အနက် အကြို ဆုံ သားညီ ဖြစ်သည်။ အမည်ချက် နှို ဝိဒိတ် တန် ဖြစ်သည်။
- ၁၉၈၉-၁၉၉၀ - ချောင်းဖွား မှာပုံဖြင့်၊ ဂုဏ်ထောင်ကြီး ကျောင်း၊ တို့နေ့အထိ ဖြန့်မာကျောင်း၊ တို့နေ့အထိ မှာပုံဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဖြန့်စား အစိုးရအသင်းတန် ကျောင်း တို့တွင် သတ္တမတန်း အထိ ပညာ သင်ကြား ခဲ့သည်။
- ၁၉၉၀ - ချန်းစုနီသားပုံဖြင့်၊ မိမိအသင်းကြီး တွင် မှာပုံကျောင်း သို့ ကျောင်း သာ မှာ နှင့် အထူး မှာပုံအမျိုး သား ကျောင်းသို့ ပြောင်း ရွှေ့ ပညာ သင်ကြား ခဲ့သည်။

၁၉၂၄ - ရန်ကုန်မြို့၊ အမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်း (သရက်တောကျောင်း ဘိုက်)သို့ ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အထောက်အပံ့ခံ မြို့မအမျိုးသား (ဘိုင်း ရင် သား) အထက်တန်း ကျောင်း သို့ ပြောင်း ရွှေ့ပညာသင်ခဲ့ပြီး ထပ်ဆင့်တန်း အောင်မြင် ခဲ့သည်။

- သစ္စာဝါဒီ သတင်းစာဘိုက်က ကြီးမူ ကျင်းပသော ကဗျာသဘာဝပြန်ပြိုင်ပွဲတွင် စိတ္တသူလလင်္ကာဖြင့် သစ္စာဝါဒီဆု (ရွှေ ခါးငါးပြား) ရရှိခဲ့သည်။ (စိတ္တသူလ လင်္ကာ မှာ အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာ **Henry Wotton** ၏ **The Character of A Happy Life**

ကဗျာကို ဘာသာပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်)

၁၉၂၅-၂၆- ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ပညာ သင်ခဲ့သည်။

၁၉၂၈ - နောင်အခါ ပထမဦးဆုံး သော မေတ်စမ်း ကဗျာဖြစ်လာမည် 'ပိတောက်ပန်' ကဗျာ ကို ဖွဲ့ဆို၍ ရှေ့ဦးစွာ ဟံသာကြေးမုံ စာအောင်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက် မတ်လထုတ် တက္ကသိုလ်ကျောင်း ဘိုက် မဂ္ဂဇင်း၌ တင်မပေးပြခဲ့သည်။

ဥပစာတန် ကို မြန်မာစာအမှတ်အမူဝ ဆုံး

- ၁၉၂၉ - နှင့် အောင်မြင်စွ် ဘာနို အောင် ဆရာရဲ့သည်။
 ၁၉၂၉ - ပိန္နဲသွေ့ ရရှိသည်။ (မြန်မာစာပေ၊ အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများ သမိုင်း ဘာသာရပ်များ ပြင် အောင်မြင်ခဲ့သည်)
- ၁၉၃၀ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း ဝိုက်၌ မြန်မာ စာ နည်း ပြဿနာအဖြစ် အမှုထမ်းသည်။
- ၁၉၃၀-၃၄- ရန်ကုန်၊ မြို့မအမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်းတွင် အထက်တန်း ပြဿနာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။
- ၁၉၃၄ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၏ မဟာပိန္နဲသွေ့ တန်း ကို တက်ခဲ့သည်။ (အင်္ဂလိပ်စာပေ နှင့် မြန်မာစာပေ နှစ်ဘာသာသွေ့ယူသည်)
- ၁၉၃၆ - မဟာပိန္နဲသွေ့ ရခဲ့သည်။
- ၁၉၃၆-၃၈- မန္တလေး ဥပစာကောလိပ်၌ မြန်မာစာ နည်း ပြဿနာအဖြစ် အမှုထမ်း သည်။
- ၁၉၃၈ - စာကြည့်တိုက်ပညာ၊ ပညာတော်သင် အဖြစ် လန်ဒန်တက္ကသိုလ်နှင့် ဒဗ္ဗလင် တက္ကသိုလ် တို့၌ ပညာသင်ခဲ့သည်။
- ၁၉၄၀ - စာကြည့်တိုက်ပညာ ဦးပလိုမာ ရရှိခဲ့သည်။
- ၁၉၄၁ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း ဝိုက် စာကြည့် တိုက်မှ အဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလတွင် ဦး ဆန်း + ဒေါ်နု ဇင်တို့၏ သမီး၊ ရန်ကုန်မြို့မ အမျိုးသမီး

ကောင်း၊ အတက်တန်း ပြဿနာမ ခေါ်စော
ရင် ဝီ-အေ၊ ဝီ-အီ-အီနှင့် လက်တစ်ခဲ
သည်။

၁၉၄၃ - ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း မြန်မာအစိုးရ
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဒုတိယညွှန်ကြား
ရေးဝန် (စာပေနှင့် စာကြည့်တိုက်ဌာနခွဲ)
အဖြစ် တာဝန်တမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၆ - ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်မှ တာဝန်
တမ်းဆောင်သည်။

၁၉၄၇-၄၈- တိုင် ပြည်ပြု လွှတ်တော်နှင့် ရွှေ ကောက်ပွဲ
ကော်မရှင်တို့တွင် အရာ အရာရှိ (အခြေခံ
ဥပဒေ အချောကိုင်ကော်မတီ၊ မြန်မာနိုင်ငံ
တော်အလံ၊ သီရင်နှင့် တံလိပ်ကော်မတီ
အဖွဲ့ဝင်) အဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်။

၁၉၄၈ - ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့ တံလိပ်ရသည်။

၁၉၅၀ - ချစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ဖြင့် အင်ဒိုနီး
ရှားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

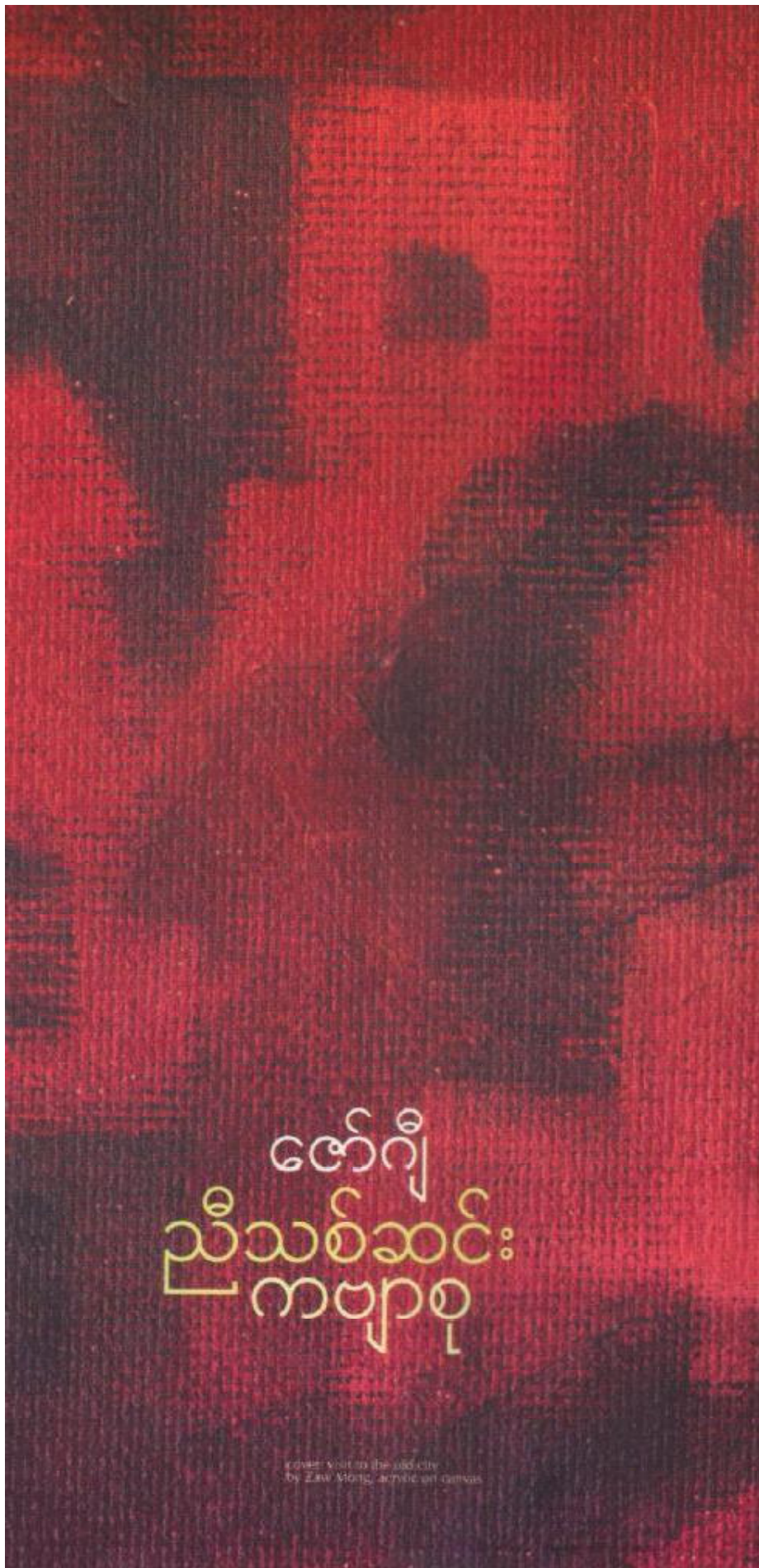
၁၉၅၀-၅၁- ပညာရေး လေ့လာရေး အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်
အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ မက္ကဆီကိုနှင့် ကနေ
ဒိုနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၁-၅၅- ပညာရေးဌာန၊ ကျောင်းသုံးစာအုပ်ပြုစုရေး
(ထုတ်လုပ်ရေး) ညွှန်ကြားရေးဝန် အဖြစ်
တာဝန်ယူခဲ့သည်။

- ၁၉၅၅ - ‘သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ဦးကာ’စာအုပ် အတွက် စာပေပိမာန်၏ စာပေဒေသာဆု ရရှိခဲ့သည်။ ချစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ယိုးဒယားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။
- ၁၉၅၆ - မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်း ကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည်။
- ၁၉၆၁(မေလ)- ဂုဏ်ထူးဆောင် မြန်မာစာပါမောက္ခအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ သီရိပျံချိုဘွဲ့ ဝမ်းပိတ်ရခဲ့သည်။ ချစ်ကြည်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။
- ၁၉၆၅-၇၅- ပညာရပ်ပေါ်မှာ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားစာပေဆု စိစစ်ရွေးချယ်ရေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။
- ၁၉၆၇ - တက္ကသိုလ်များ ဖပိတ်စာကြည့်တိုက်မှု အဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူသည်။ ပညာရေး အကျိုးအေးချို (၁)၊ မြန်မာနိုင်ငံ သုတေသနအသင်းဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်များတမ်းဆောင်သည်။
- ၁၉၇၆ - နိုင်ငံသမိုင်း သုတေသနဦးစီးဌာန အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ အိန္ဒိယသို့ ရာမစာတမ်းဖတ်ပွဲ တက်ရောက်ရန် ဦးစင်ဇော် (K)နှင့်အတူ သွားခဲ့သည်။
- ၁၉၇၉ - ‘နင်္ဂလားပွဲ ချစ်သူကုန်နှင့် အခြားဝတ္ထုတို

- မုသိး' ဘာသာပြန်စာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသား
 စာပေ (ဘာသာပြန်ရသစာပေ) ဆုရခဲ့သည်။

၁၉၈၈ - အငြိမ်းစားကာလကို အပြည်အဝှမ်း စတင်ခဲ့
 စာ ခဲ့သည်။
- ၁၉၈၉ - 'ရှေ့မေတ် ပုဂံကလေးနှင့် အခြား ကဏ္ဍ
 မုသိး' ကလေးစာအုပ်ဖြင့် အမျိုးသားစာပေ
 (ကလေး) ဆုရခဲ့သည်။
- ၁၉၉၀ - စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
 ဧည့်သည် ဝါးနားခရိုင်အစိုးရတိုင်း ရန်ကင်းမြို့၊
 တဟန်းမြို့နယ်၊ ကမ္ဘောဇလမ်း၊ အမတ်
 (၁၀-က) မေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။

ဇော်ကျီ
ညီသစ်ဆင်း
ကဗျာစု

cover: visit to the old city
by Zau Mong, acrylic on canvas